

OLÁH ANDRÁS

hibátlanul

*álmodat villamos-zörej vágta ketté
laposan világított a hold az ablakon
valami motoszkaált verdesett az arcomon
kitapintottam ujjaidat vakon
s vártam sorsomra fegyelmezetten
– nem volt erőm az ellenkezéshez:
tartoztam neked magammal –
minden olyan hibátlan volt és mégis a
szűkmarkú álom ott hagyott
a részegen vacogó reggel ölében*

szóvégi rag

*fél lépéssel előttem haladsz a lépcsőn
most is csak mellékmondatokon járunk
nem mondasz semmit
azt sem hiszem el
bennem fordítva sötétedik mióta sikerült
dokumentálni fölösleg-voltomat
elkopott szóvégi rag vagyok
nincs menekvés: két emelet között
– a lépcsőfordulóban – szemedbe mondalak*

bizonytalan idő

*csak lapozgatom a megbarnult időt
rezesbanda harsog valahol távol
nem nyafogok – nincs bennem semmi gőg:
másik színpadról figyelem halálom*

*díszszázad menetel: vesztésre állok
két vágy közt sok a mulasztott alkalom
– voltam hiába: vert a sors vagy áldott –
magamat immár kívülről hallgatom*

*akár egy makacs kapucsengőt s félek...
mint züllött vágyra gyorsan ható mérget
magamba iszlak: van pulzusom – élek –*

*kocsmapultig üldöz a szajha végzet
monoton léptek koppannak a járdán
s mint beteg szív ritmusa: elhálnak árván*

